

Vormzand

Op het strand van Audresselles sta ik
in het gereedschap van tijd en wind,
zeggen mij de stenen die ik opneem.
Kun je de wind zien, de tijd voelen?
Vormzand is klaar, fluisteren de stenen,
hoedt ons voor de wind, zet de tijd stil
en neem ons mee naar de luwte.
Het is de steen die de beeldhouwer
maant zijn beitel nu neer te leggen.

Onder het asfalt van de Idinkweg,
in de Binnenheurne onder Varsseveld,
rust jong zand, de odalisk van Aeolus.
Zij pauzeert tussen eskop en eskop.
Schilder, toon glooiing en ronding,
verbeeld de wind en de liefalligheid.
Maar bejubel dit tegenvormzand,
bedding voor het leven, het water,
dat later, veel later, zal stromen naar zee.

Bert Scheuter